

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 34/2026
11.02.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Јосипа Хајдук Војнића, због кривичног дела убиство из члана 113. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Јосипа Хајдук Војнића - адвоката Иване Габрић Прице, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Суботици К.97/24 од 25.06.2025. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 569/25 од 21.10.2025. године, у седници већа одржаној дана 11.02.2026. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Јосипа Хајдук Војнића - адвоката Иване Габрић Прице, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Суботици К.97/24 од 25.06.2025. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 569/25 од 21.10.2025. године, у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) Законика о кривичном, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Суботици К.97/24 од 25.06.2025. године окривљени Јосип Хајдук Војнић оглашен је кривим због извршења кривичног дела убиство из члана 113. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од петнаест година у коју казну му је урачунато време проведено у притвору. Према окривљеном изречена је мера безбедности обавезно лечење алкохоличара. Окривљени је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка а оштећени су са имовинскоправним захтевом упућени на парницу.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 569/25 од 21.10.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног, а пресуда Вишег суда у Суботици К.97/24 од 25.06.2025. године, потврђена.

Бранилац окривљеног Јосипа Хајдук Војнића - адвокат Ивана Габрић Прица поднела је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда

због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) и битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док из образложења захтева произилази да га подноси и због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе или их укине и врати на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву истиче повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП и наводи да дело за које је окривљени оглашен кривим није кривично дело. Наиме, у радњама окривљеног није описан умишљај, нити је у његовим радњама било намере да лиши живота оштећеног. Према ставу браниоца критични догађај се не може квалификовати као кривично дело, већ је у питању несрећан случај односно сплет несретних околности које су довеле до трагичне последице. Захтевом се истиче и да судови нису правилно применили закон те да се у радњама окривљеног стичу обележја другог кривичног дела и то кривичног дела нехатно лишење живота из члана 118. КЗ или кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 3. КЗ, а којим наводима се указује и на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Кривично дело убиство из члана 113. КЗ чини онај ко другог лиши живота.

Супротно наводима захтева за заштиту законитости, радње окривљеног описане у изреци правноснажне пресуде садрже сва битна објективна и субјективна обележја кривичног дела убиство из члана 113. КЗ, јер је изреком правноснажне пресуде утврђено да је окривљени, у време и месту, ближе описано у изреци пресуде, у алкохолисаном стању са око 2,93 мг/мл алкохола у крви, у стању у коме је због употребе алкохола и дисоцијативног поремећаја личности његова способност да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима била битно смањена, лишио другог живота, на тај начин што је у кући оштећеног..., где су обојица конзумирали алкохол у дневној соби са ванбрачном супругом оштећеног, пришао оштећеном, који је упућивао увреде својој ванбрачној супрузи, говорећи му да престане, те га је ударио више пута руком по глави, од којих удараца је оштећени пао са фотеле на под, након чега га је више пута ударио руком и ногом по глави и телу, иако је био свестан да задавањем удараца оштећеном руком и ногом по глави и телу може оштећеног лишити живота, на шта је пристао, услед чега је оштећени задобио тешке телесне повреде опасне по живот..., од којих повреда је оштећени преминуо, при чему је био свестан да је његово дело забрањено.

Супротно наводима захтева за заштиту законитости, по мишљењу Врховног суда, у изреци правноснажне пресуде описана је радња извршења окривљеног, умишљај, као и намера да на описани начин лиши живота општењеног, имајући у виду да је у стању у коме је због употребе алкохола и дисоцијативног поремећаја личности његова способност да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима била битно смањена, при чему је био свестан да је његово дело забрањено, лишио живота општењеног тако што га је ударио више пута руком по глави, од којих удараца је општењени пао са фотеље на под, након чега га је више пута ударио руком и ногом по глави и телу, иако је био свестан да задавањем удараца општењеном руком и ногом по глави и телу може општењеног лишити живота, на шта је пристао, услед чега је општењени задобио тешке телесне повреде опасне по живот, од којих повреда је преминуо.

Имајући у виду наведено и да су изреком правноснажне пресуде описани сви законски елементи кривичног дела убиство из члана 113. КЗ, то су супротно наводи браниоца окривљеног којима се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, од стране овога суда оцењени као неосновани.

Такође су као неосновани оцењени наводи којима се указује и на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП наводима да се у конкретном случају ради о кривичном делу нехатно лишење живота из члана 118. КЗ или кривичном делу тешка телесна повреда из члана 121. став 3. КЗ, јер из изреке правноснажне пресуде произилази да је окривљени са умишљајем лишио живота општењеног на напред описани начин, па се не може радити о лишењу живота из нехата, нити је начин извршења дела, како је наведено у изреци; а то је да је општењеног ударио више пута руком по глави, од којих удараца је општењени пао са фотеље на под, након чега га је више пута ударио руком и ногом по глави и телу, указивао на нехатно понашање.

Захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног Јосипа Хајдук Војнића је у осталом делу недозвољен.

Бранилац окривљеног, као разлог подношења захтева истиче и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено окривљеном. Међутим, наведену повреду закона суштински образлаже тако што оспорава исказ сведока и полемише са чињеничним утврђењима у правноснажним одлукама, дајући сопствену оцену изведених доказа која је потпуно другачија од оне дате у побијаним пресудама. Ово стога што у захтеву наводи да исказ сведока АА, која је у време критичног догађаја била у стању потпуне алкохолисаности, није кредибилан, непрецизан је и сам себи контрадикторан, те да је из њеног исказа нејасно колико је удараца било и у ком пределу тела општењеног су задавани.

Како, дакле, бранилац окривљеног у поднетом захтеву, као разлог побијања правноснажних пресуда, само формално означава повреду закона због које је подношење захтева дозвољено окривљеном, док суштински оспорава чињенично стање утврђено у правноснажним одлукама и оцену доказа дату од стране суда, а што не представља законски разлог због којег је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу

због повреде закона, то је Врховни суд захтев окривљеног Јосипа Хајдук Војнића у овом делу оценио недозвољеним.

Поред наведеног бранилац окривљеног наводи и да је пресуда у супротности са налазом и мишљењем вештака судске медицине, који налаз је суд у потпуности прихватио, на који начин се указује и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

У преосталом делу захтева бранилац окривљеног оспорава утврђено чињенично стање и оцену доказа дату од стране суда наводећи да је управо окривљени позвао хитну помоћ, те да је оштећеном задао пар удараца отвореном шаком, иако је био у прилици да их нанесе више, при чему је оштећеног реанимирао након што је видео да лежи на земљи, да је ударање окривљеног било насумично а не концентрисано, да је механизам повређивања и интензитет повреда споран и недоказан, да је окривљени наведеног дана имао повређену руку, па исту није могао да користи, као и да због степена алкохолисаности није могао да зада ударац јаког интензитета, што све оспорава да је кривично дело извршено на начин како је то описано у пресуди.

Како наведене повреде не представљају законске разлоге због којих је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни суд захтев окривљеног Јосипа Хајдук Војнића и у овом делу оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама нису учињене повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, на које се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Јосипа Хајдук Војнића - адвоката Иване Габрић Прице, Врховни суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, захтев у односу на ове повреде одбио као неоснован, док је у осталом делу, на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП и члана 485. став 4. ЗКП, захтев одбацио као недозвољен и одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Весна Зарић, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић